

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 27 februari 2025 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

met woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 29 maart 2024 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 11 maart 2024 met nummer , waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 1.050 euro wegens schending van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990 (hierna: Bosdecreet). Er wordt haar met name verweten dat ze een bos met een oppervlakte van ongeveer 2200 m² heeft ontbost zonder de daarvoor vereiste machtiging of vergunning.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 februari 2025. Verzoekende partij verschijnt in persoon. Verwerende partij verschijnt schriftelijk.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging - neerleggen aanvullend stukken ter zitting

1.

Het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: Procedurebesluit) regelt strikt het procesverloop van de rechtspleging, in functie van een ordentelijke en faire rechtsstrijd, waarbij de rechten van verdediging worden geëerbiedigd. Verzoekende partij dient in beginsel alle stukken te voegen bij het verzoekschrift. Dit moet een inventaris van deze stukken bevatten, terwijl de overtuigingsstukken die daarin zijn vermeld en overeenkomstig die inventaris zijn genummerd bij het verzoekschrift moeten worden gevoegd (artikelen 15, 5° en 16, 4° Procedurebesluit). Verzoekende partij kan bij haar wederantwoordnota nog aanvullende geïnventariseerde overtuigingsstukken toevoegen, als ze daarover nog niet kon beschikken op het ogenblik waarop ze haar verzoekschrift indiende of als deze noodzakelijk zijn voor de repliek op de antwoordnota van verwerende partij (artikel 29, lid 3 Procedurebesluit). Partijen kunnen ter zitting geen aanvullende stukken neerleggen (artikel 42, §2 Procedurebesluit). Verzoekende partij kan dus in beginsel geen procedure- of overtuigingsstukken neerleggen buiten de termijnen in het Procedurebesluit. Dit belet niet dat ze het College kan inlichten over nieuwe relevante gegevens of stukken, waarover ze op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift of de wederantwoordnota niet beschikte of kon beschikken.

2.

Verzoekende partij legt ter zitting nog een medisch attest van een psychiater-psychotherapeut voor van 9 juli 2024. Dit stuk wordt geweerd omdat het op het ogenblik van het indienen van de wederantwoordnota reeds bestond en bovendien niet relevant is voor de oplossing van het geschil. Verzoekende partij legt ter zitting ook nog een 'attest van volmacht met betrekking tot schuldbegeleiding' van van 16 januari 2025 voor, waaruit blijkt dat verzoekende partij en haar partner door de sociale dienst worden begeleid om hun financiële problemen op te lossen. Dit stuk wordt in het licht van de concrete omstandigheden van het dossier uitzonderlijk in rekening gebracht als inlichting omdat het nog niet bestond op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en de wederantwoordnota en omdat de precaire financiële situatie van verzoekende partij, waarnaar ze zowel in haar verzoekschrift als in haar wederantwoordnota verwijst, daarmee wordt bevestigd.

IV. Feiten

1.

Op 7 mei 2019 stelt een natuurinspecteur O.G.P./ gewestelijke toezichthouder van het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: verbalisant), naar aanleiding van een melding van _____ op een terrein te _____ met als kadastrale omschrijving _____, dat is gesitueerd in agrarisch gebied en in een speciale beschermingszone op basis van zowel de Habitat- als de Vogelrichtlijn, het volgende vast:

“ ...

Vaststellingen:

... Op 7/05/2019 gaat opsteller omstreeks 10.20 u ter plaatse in het bos. Er staat een chalet dat bewoond is, in het bos. Een 20-tal grove dennen - met stamomtrek vanaf 1 m op 1 m hoogte - van ongeveer 80 jaar oud, zijn gerooid. Enkele grove dennen (een 8 -tal) zijn op 1m hoogte afgezaagd. De boomstronken liggen op een hoop, alsook de boomstammen met ernaast nieuwe gestapelde weidepalen en een hoop aangevoerde grond.

Het gaat over een bosoppervlakte van ongeveer 2.200 m². Op het moment van de vaststelling is de eigenares aanwezig. Betrokkene wordt geïdentificeerd als _____ aldaar woonachtig ... Betrokkene kan geen vergunningen voorleggen. Volgens het gewestplan is het bos gesitueerd in agrarisch gebied en in Habitat -en Vogelrichtlijngebied.

De werken worden stilgelegd.

Verklaring/Verhoor:

... Op 22 mei 2019 wordt _____ verhoord op politiekantoor van _____ Uit verhoor blijkt dat de meeste grove dennen zijn omgewaaid door de storm van 10 maart 2019. Uit veiligheid en uit angst, heeft betrokkene de andere dennen dan ook afgezaagd. Betrokkene wist niet dat zware stormschade in privé-bossen moet gemeld worden aan het Agentschap voor Natuur en Bos. Betrokkene is bereid om nieuwe bomen aan te planten. Op vraag of betrokkene bereid is om de opgelegde bestuurlijke maatregel uit te voeren, verklaart betrokkene dat zij niet weet over wat het gaat. Dit omdat zij blijkbaar de bestuurlijke maatregel nog niet had ontvangen. Opsteller laat betrokkene dan de bestuurlijke maatregel lezen op de computer. In de bestuurlijke maatregel staat duidelijk dat er ook geen dieren mogen gehouden worden binnen omheining in het bos. Betrokkene reageert verschrikt met de vraag of zij dan ook geen paard mag houden in het bos. Opsteller maakt duidelijk dat dit verboden is.

Het verhoor verliep rustig en zonder incidenten. Betrokkene tekent het verhoor

...

Bestuurlijke maatregelen:

Volgende maatregelen zijn opgelegd bij besluit met ref. met uitvoeringstermijn
vanaf 1 juli tot en met 31 december:

- Vanaf 30 juni 2019 dient al het gekapte hout, stronken en aangevoerde grond verwijderd te worden uit betreffende percelen
- Vanaf einde november 2019 tot uiterlijk 31 december 2019 moet er terug herbebost worden met zomereik en zwarte els in plantverband 2x2 m. Het bosplantsoen moet op factuur aangekocht worden bij een boomkweker.
- Bij het niet aanslaan of afsterven van de aangeplante boompjes, dienen deze telkens vervangen te worden tot alle bomen in wasdom zijn.
- Er mogen geen dieren gehouden worden onder of tussen de aanplanting.

Overige inlichtingen:

- 1) Betrokkene heeft van de omstandigheden- zijnde de zware voorjaarsstorm - gebruikt gemaakt om ook de andere bomen zonder kapmachtiging te vellen. Het feit dat er ook grond en weidepalen zijn aangevoerd, wijst op plannen tot het inrichten van een (paddock) voor paarden in het bos.
- 2) Betrokkene staat ingeschreven op Betrokkene woont dus permanent in het bos met rondom hoge en zware dennenbomen.
- 3) Het valt niet te bewijzen of er inderdaad een 20 tal dennenbomen zijn omgewaaid door de storm. Het gaat om stevige bomen met een stevige penwortel.
- 4) Het feit dat er nog verschillende dennenbomen op 1 m hoogte zijn afgezaagd, wil zeggen dat deze ook nog zouden worden uitgetrokken.
- 5) Betrokkene had zich moeten informeren over wat kan en wat niet kan in het bos volgens het Bosdecreet. Betrokkene had de stormschade moeten melden.
- 6) Het bos situeert zich in Habitat (code BE 210040) -en Vogelrichtlijngebied (code BE 2223316) en grenst aan het erkend natuurreserveaat dat ook nog eens in Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN), ligt.
- 7) Prioriteiten vervolgingsbeleid milieurecht in het Vlaams Gewest, 18 maart 2013. Prioritair PV cfr. IV D, Bosmisdrijven (illegale ontbossingen: toe-eigening openbaar bos, reële schade)
..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. lat op 24 mei 2019 wordt afgesloten (hierna: PV) en op 29 mei 2019 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

Op 17 juni 2019 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 12 juni 2019 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 5 juli 2019 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt verzoekende partij daarbij uit om haar schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl deze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier. Verzoekende partij bezorgt geen schriftelijk verweer en verzoekt ook niet om te worden gehoord.

Op 4 februari 2023 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van het feit dat uit nader onderzoek van haar dossier blijkt dat ze in aanmerking komt voor een bestuurlijke transactie mits betaling van 1.175 euro (artikel 6.4.36, §3 DABM), waarbij er naast de ernst van de feiten ook rekening is gehouden met de uitvoering door verzoekende partij van de opgelegde bestuurlijke maatregelen en met de overschrijding van de redelijke beslissingstermijn om een boete op te leggen. Ze stelt daarbij dat de boeteprocedure bij gebreke aan tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom wordt voortgezet en nodigt haar in dit geval opnieuw uit om een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar nogmaals de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier. Verzoekende partij gaat niet over tot betaling, bezorgt geen schriftelijk verweer en verzoekt ook niet om te worden gehoord.

5.

Op 11 maart 2024 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 11 maart 2024 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

V. Ontvankelijkheid van het beroep - schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging omdat het verzoekschrift geen (ontvankelijke) middelen bevat, waarbij concreet wordt uiteengezet welke rechtsregels of -beginselen er door de bestreden beslissing zijn geschonden en op welke

wijze. Ze merkt daarbij op dat het niet aan haar of aan het College toekomt om uit een juridisch niet-onderbouwde uiteenzetting zelf middelen te construeren.

2.

Verzoekende partij wijst in haar wederantwoordnota op de vaststelling dat geen juridische achtergrond heeft. Ze herhaalt de argumentatie in haar verzoekschrift, waarbij ze deze opsplijt in vier middelen.

Beoordeling door het College

1.

Verzoekende partij dient in het verzoekschrift verplicht minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges - hierna: DBRC-decreet, in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het verzoekschrift het voor het College in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. Het College vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

2.

Verwerende partij stelt tevergeefs dat het verzoek tot vernietiging onontvankelijk is omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van de middelen, zodat haar exceptie wordt verworpen. Op basis van de argumentatie in het verzoekschrift kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat verzoekende partij alleszins zowel de regelmatigheid van de bestuurlijke boeteprocedure betwist als de hoogte van de boete in het licht van haar preciaire financiële toestand. Uit de antwoordnota van verwerende partij blijkt overigens dat ze het verzoekschrift ook in die zin heeft gelezen en hierover inhoudelijk standpunt kon en heeft ingenomen, zodat

ze wel degelijk begrijpt waarom verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onregelmatig is en om die reden moet worden vernietigd.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij stelt in essentie dat de boete disproportioneel hoog is in het licht van haar beperkte financiële draagkracht en voert dus feitelijk de schending aan van de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en van het evenredigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Ze verwijst ter ondersteuning van haar precaire financiële situatie naar het aanslagbiljet in de personenbelasting voor het aanslagjaar 2023, waaruit blijkt dat ze in 2022 slechts geringe inkomsten had. Ze verwijst ook naar een attest van haar ziekenfonds, waaruit blijkt dat ze sinds 11 mei 2022 als persoon ten laste is ingeschreven bij haar partner. Ze stelt dat haar partner sinds juni 2022 arbeidsongeschikt is en dat ze allebei een uitkering genieten, terwijl ze zich in functie van het helpen van haar zorgbehoevende partner heeft opgegeven als mantelzorger, zodat ze onmogelijk buitenshuis kan werken. Ze stelt dat ze het boetebedrag niet kan betalen, te meer gelet op alle voorgaande kosten die ze in dit dossier heeft gemaakt, met name de opkuis en herplanting van het terrein en de aanstelling van een advocaat om de bestuurlijke herstelmaatregelen te betwisten. Ze wijst op de vaststelling dat artikel 2.3.3 van het 'Beslissingskader bestuurlijke beboeting' van de gewestelijke entiteit expliciet voorziet dat de hoogte van de boete moet worden afgestemd op de financiële draagkracht van de overtreder en meent dat de boete om die reden moet worden herleid.

2.

Verwerende partij stelt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit de betwiste geldboete heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 16.4.29, §1 DABM, terwijl verzoekende partij op zich geen betwisting voert over de beoordeling van de ernst van de feiten, de frequentie en de omstandigheden, met name het herstel van het milieumisdrijf en de duurtijd van de bestuurlijke boeteprocedure.

3.

Verzoekende partij herhaalt in de wederantwoordnota haar vraag om de geldboete te herleiden en af te stemmen op haar gering inkomen. Ze vraagt aanvullend om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging, waarbij ze wijst op de vaststelling dat de standaard proeftermijn van drie jaar ondertussen ruimschoots is overschreden, terwijl ze in tussentijd geen nieuwe feiten pleegde. Ze voegt als aanvullend stuk ook de aangifte in de personenbelasting voor het aanslagjaar 2024 van haar boekhouder van 18 juli 2024 bij, waaruit blijkt dat ze in 2023 slechts geringe inkomsten had en hierdoor geen personenbelasting moet betalen.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het 'Beslissingskader bestuurlijke beboeting' vormt daarbij slechts een leidraad voor de gewestelijke entiteit omdat de daarin opgenomen beoordelingselementen 'enkel richtinggevend' zijn, zodat de gewestelijke entiteit de boetebeslissing steeds moet motiveren op basis van de concrete elementen van het dossier, zonder dat ze ook moet motiveren op welke manier ze met dit kader rekening houdt.

Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De beslissing moet dus een concrete, precieze en pertinente of

draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing (onder de titel 'de hoogte van de geldboete') blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Specifiek wat betreft de beoordeling van de omstandigheden blijkt dat ze daarbij enkel rekening houdt met de bereidheid van verzoekende partij om het bos te herstellen door de correcte uitvoering van de opgelegde bestuurlijke herstelmaatregelen, die als verzachtende omstandigheid in rekening wordt gebracht, en met het tijdsverloop van de bestuurlijke boeteprocedure, waarbij ze haar beslissingstermijn aanzienlijk heeft overschreden.

3.

Verzoekende partij maakt op basis van de thans voorliggende gegevens afdoende aannemelijk dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar financiële draagkracht en dat dit (ook) een reden vormt voor een verlaging van de boete.

Verzoekende partij kan de gewestelijke entiteit niet verwijten dat deze bij het bepalen van het boetebedrag geen rekening hield met haar beperkte financiële draagkracht. Uit het dossier blijkt niet dat ze de gewestelijke entiteit hiervan tijdens de bestuurlijke boeteprocedure informeerde, zodat deze daarvan op het ogenblik van de boetebeslissing geen kennis had. Dit belet niet dat ze dit argument alsnog voor het College kan opwerpen en het College hiermee rekening kan houden bij de beoordeling van de proportionaliteit van de boete. Het College kan na gehele of gedeeltelijke vernietiging van de boetebeslissing immers zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet). Het beschikt bij de behandeling van het jurisdictioneel beroep dus over een eigen beoordelingsbevoegdheid en beslist daarbij op grond van de meest actuele elementen die haar regelmatig worden voorgelegd, zodat het bij de beoordeling van de boete rekening kan houden met nieuw aangereikte gegevens. Gelet op het punitief karakter van een bestuurlijke geldboete vormt de financiële draagkracht van de overtreder één van de elementen waarmee het College in het licht van de waarderingscriteria in de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM rekening kan houden. Gelet op deze vaststelling, is de discussie over de kennisname door verzoekende partij van de brief van de gewestelijke entiteit van 4 februari 2023, waarmee deze haar alsnog een bestuurlijke transactie voorstelde, niet relevant, in de rand waarvan wordt opgemerkt dat verzoekende partij klaarblijkelijk niet

betwist dat ze wel kennis kreeg van de (eerste) brief van de gewestelijke entiteit van 5 juli 2019, waarmee deze haar op de hoogte bracht van de opstart van de bestuurlijke boeteprocedure en waarop ze (ook) niet heeft gereageerd.

Het College oordeelt op basis van de thans voorliggende gegevens dat verzoekende partij afdoende aantoonde dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar beperkte financiële draagkracht en dat dit een reden vormt voor een verlaging van de boete. Verzoekende partij toont aan de hand van het aanslagbiljet in de personenbelasting voor het aanslagjaar 2023 en de aangifte in de personenbelasting voor het aanslagjaar 2024 van haar boekhouder afdoende aan dat ze een beperkt inkomen geniet. Deze vaststelling wordt bevestigd door het 'attest van volmacht met betrekking tot schuldbegeleiding' van

waaruit blijkt dat verzoekende partij en haar partner door de sociale dienst worden begeleid om hun (niet nader omschreven) financiële problemen op te lossen. Hoewel deze stukken geen absolute zekerheid geven over het werkelijk vermogen van verzoekende partij en over welke financiële middelen ze feitelijk beschikt, omdat niet valt uit te sluiten dat ze nog andere inkomsten geniet, zijn ze alleszins richtinggevend en vormen ze minstens een begin van bewijs van haar beperkte financiële draagkracht. Verzoekende partij kreeg op basis hiervan overigens ook vrijstelling van betaling van het rolrecht omwille van haar ontoereikende inkomsten (artikel 31/1, §2 DBRC- decreet). Verwerende partij voert hierover op zich ook geen betwisting.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige argumenten dienen in het licht van de beoordeling van het eerste middel niet te worden onderzocht, te meer ze niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging.

VII. Indeplaatsstelling

1.

Het College kan na de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing in beginsel zelf een beslissing nemen over (onder meer) het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet).

2.

Het College kan in voorliggend dossier geen beslissing meer nemen over het boetebedrag omdat de vervalt termijn waarbinnen de gewestelijke entiteit een boete kan opleggen ondertussen is verstreken en ook het College aan deze termijn is gebonden.

De gewestelijke entiteit beschikt voor de bestraffing van een milieumisdrijf met een alternatieve bestuurlijke geldboete over een termijn van 5 jaar na de datum van afsluiting van het proces-verbaal dat voor het milieumisdrijf is opgesteld, waarna de mogelijkheid tot het opleggen van een geldboete vervalt (artikel 16.4.30 DABM). Dit is een vervalt termijn, zodat de gewestelijke entiteit na het verstrijken hiervan niet langer bevoegd is om een geldboete op te leggen. Uit het administratief dossier blijkt dat PV, naar aanleiding en op basis waarvan de betwiste boete is opgelegd, is afgesloten op 24 mei 2019, zodat de vervalt termijn waarbinnen de gewestelijke entiteit een geldboete kan opleggen kort na de opstart van voorliggende jurisdictionele procedure is verstreken. De vernietiging van de bestreden beslissing zonder indeplaatsstelling zou dan ook tot gevolg hebben dat de gewestelijke entiteit, op basis van het PV, geen nieuwe boetebeslissing meer kan nemen. Deze vaststelling geldt ook voor het College, dat zich niet langer in de plaats kan stellen omdat het ook is gebonden door de vervalt termijn in artikel 16.4.30 DABM. Dit artikel ressorteert onder de basisbepalingen inzake bestuurlijke geldboeten en maakt geen onderscheid tussen de gewestelijke entiteit, die optreedt op basis van artikel 16.4.25 DABM, en het College, dat optreedt op basis van artikel 44 DBRC-decreet. In andersluidend geval zou er overigens een ongelijkheid worden gecreëerd tussen de overtreders aan wie het College, na de vernietiging van de door hen bestreden boetebeslissing, geen vervangende boete oplegt, en deze aan wie het College na de vernietiging en indeplaatsstelling wel nog een vervangende boete oplegt.

VIII. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd.
2. Verzoekende partij is vrijgesteld van betaling van het rolrecht van 100 euro, zodat de tenlastelegging hiervan niet wordt beoordeeld.

Dit arrest is uitgesproken op 27 februari 2025 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,